

De verloren zoon

Buiten stonden nog wat boze mensen op straat. Ze wilden niet naar binnen komen bij het feest van Zacheüs.

Ze zeiden: 'Stel je voor. Wij hebben nooit iets verkeerd gedaan. Wij deden altijd zoals het hoort. Maar die Zacheüs daar, die heeft het altijd verkeerd gedaan. Waarom gaat Jezus nou net bij hem op bezoek? Wij zijn toch veel betere mensen voor hem?'

Intussen was Jezus naar buiten gekomen. Hij was achter ze gaan staan en had alles gehoord. Hij zei: 'Ik zal het jullie uitleggen. Luister:

Er was eens een vader. Hij had twee zonen. De jongste zei: 'Als jij dood bent krijgen mijn broer en ik ieder de helft van wat van jou is. Mag ik alvast wat van mij is?'. De vader vond het goed. Hij zei: 'Wat van mij is, is van jou'.

De jongen reisde ver weg. Hij kwam aan bij een plein in een stad. Er werd op de fluit gespeeld en de mensen dansten. De jongen gaf iedereen te drinken en te eten. Hij trakteerde vaak. Maar de aarde bleef droog in het land. Er kwam geen regen dat jaar. De straten werden stoffig. Barsten kwamen in de grond. Het graan kon niet groeien. Het brood werd te duur.

De mensen kregen honger.

Het geld van de jongen raakte op. Hij kon niets meer weggeven. Hij kreeg ook niets van andere mensen. Want die hadden zelf zo weinig. Ze gaven hem vies werk, dat niemand anders wou doen, hij moest op de varkens passen.

Hij zat daar maar en dacht: Ik ben eigenlijk niets meer waard. Ik pas niet meer bij mensen zoals mijn vader. Ik kan alleen nog maar een knechtje zijn van mijn vader. Ik kan niet meer zijn kind zijn. Maar daar heb ik tenminste werk en eten.

Hij stond op en ging naar huis. Met stinkende kleren, zonder een cent. Hij was ver van huis. Hij liep door en keek niet om zich heen.

Zo liep hij bijna tegen iemand op. Het was zijn vader. Die had hem al gezien toen hij nog ver weg was en was hem tegemoet gegaan.

‘Ik kom alleen om te werken,’ zei de jongen. ‘Ik ben niet goed genoeg om nog je zoon te zijn.’

Maar de vader zei: ‘Je hoort bij mij, je bent mijn zoon.’

Hij nam hem mee naar huis. Daar gaf hij een groot feest. Er werd op de fluit gespeeld. Iedereen danste, iedereen kreeg te eten.

Maar buiten stond een man, die was de oudere broer van die jongen. Die deed niet mee, die was boos. Hij zei: ‘Mijn jongste broer heeft vast hele slechte dingen gedaan met zijn geld. Maar ik? Altijd heb ik hard gewerkt. Altijd heb ik gedaan zoals het hoort. Ik kwam nooit te laat thuis. En nooit was er feest voor mij alleen.’

De vader was naar buiten gekomen om zijn oudste zoon te zoeken. Hij was achter hem gaan staan en had alles gehoord. Hij zei: ‘Wat van mij is, is evengoed van jou. Jij hoort ook bij het feest. Jouw broer was zo ver weg. Hij had evengoed dood kunnen zijn. Nu is hij weer leven thuis.

Hij was verloren maar nu is hij weer terecht.’